Δημόκριτος Δημοκρίτου

« . . οὐδὲ γὰρ αὐτὸς εὐδοκιμεῖν παρ' ἑαυτῷ μὴ κα- Πλουτ.
ταφρονῶν ἀλλὰ χαίρειν ἐλέγετο ὡς ἱκανὸς ὢν κάρ- Πῶς ἄν τις
τος ἅμα καὶ θεατὴς τῶν [illegible] δείκνυσι τὸν λόγον αἴσθοιτο ἑαυ-
ἐντὸς ἤδη τεθραμμένον καὶ ἐρριζωμένον ἐν ἑαυτῷ καὶ τοῦ προκόπτοντος
κατὰ Δημόκριτον αὐτὸν ἐξ αὑτοῦ λαμβάνειν ἐπ' ἀρετῇ. Τ. Α'. σ. 199
τὰς τέρψιας ἐθιζόμενον. »

Η « Αὐτὸν γὰρ ἐπὶ κορακ[illegible] [illegible] καὶ Πλ. Ὑγιεινὰ
[illegible] [illegible] [illegible]
ἔφη Δημόκριτος, [illegible] [illegible] σω- [illegible] σ. 515
[illegible] [illegible] καὶ [illegible], τὰ τοῦ σώματος κινή-
ματα καὶ [illegible] καὶ [illegible] μὴ [illegible] [illegible]
[illegible]. »

« Ὥσπερ οἱ [illegible] καταπαύουσι τοῖς ἰχθύσι, [illegible] » 331
[illegible] αὐτοὺς [illegible] καὶ [illegible] καὶ [illegible] [illegible]
[illegible] χρόνῳ.
[illegible] [illegible] [illegible] μᾶλλον τὸν Δημόκριτον [illegible] ὡς
εἰ τὸ σῶμα [illegible] τῇ ψυχῇ [illegible], μὴ ἂν αὐτὴν
[illegible].

Δημόκριτος. Δημοκρίτου.

342

« . . ἰδὼν γὰρ αὑτὸς ἐνδοκιμοῦν παρ' ἑαυτῷ μὴ καταφρονῶν ἀλλὰ χαίρων κατάγαπῶν ὡς ἱκανὸς ὢν καρποῦσθαι ἅμα καὶ θεατὴς τῶν καλῶν δείκνυσι τὸν λόγον ἔνδον ἤδη τρεφόμενον ἢ ῥιζούμενον ἐν ἑαυτῷ καὶ κατὰ Δημόκριτον αὐτὸν ἐξ ἑαυτοῦ λαμβάνειν τὰς τέρψιας ἐθιζόμενον. » Πλ. ἠθ. Πῶς ἄν τις αἴσθοιτο ἑαυτοῦ προκόπτοντος ἐπ' ἀρετῇ Τ. Α΄ σ. 195

14 « Ἄτοπον γάρ ἐστι κοράκων μὲν κρωγμοῖς ἢ ἀλεκτορίδων καὶ συῶν ... μαραινομέναις ὡς ἔφη Δημόκριτος, ἐπιμελῶς προσέχειν, σημεῖα ποιουμένους πνευμάτων ἢ ὄμβρων, τὰ δὲ τοῦ σώματος κινήματα ἢ σάλους ἢ προπαθείας μὴ προλαμβάνειν μηδὲ προφυλάττειν. » Πλ. Ὑγιεινὰ Παραγγέλματα σ. 315

« ὥσπερ οἱ πολλοὶ κακοπαθοῦσιν ἐπὶ τοῖς τύχαις, ἀδυναμί.. αὐτοὶ ἑαυτοὺς ἀγρυπνίαις ἢ πλάναις ἢ περιδρομαῖς εἰς οὐδὲν χρήσιμα . . . . » 331

πρεσβύτου γὰρ εἶναι μάλιστα τὸν Δημόκριτον φάσιν ὡς εἰ τὸ σῶμα δικάσαιτο τῇ ψυχῇ κακώσεως, οὐκ ἂν αὐτὴν ἀποφυγεῖν. »